

Ikt. sz.: GAB/62-2/2016.

GAB-29/2016. sz. ülés
(GAB-79/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Gazdasági bizottságának**
2016. december 1-jén, csütörtökön, 14 óra 06 perckor
az Országház főemelet 37. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az ülés megnyitása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter éves meghallgatása</i>	5
<i>Varga Mihály szóbeli tájékoztatója</i>	5
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	9
<i>Varga Mihály válaszai</i>	17
<i>További kérdések, válaszok</i>	21
<i>Az ülés berekesztése</i>	27

Napirendi javaslat

1. Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter éves meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Manninger Jenő** (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dr. Mengyi Roland (Fidesz), a bizottság alelnöke
Bencsik János (Fidesz)
Dr. Galambos Dénes (Fidesz)
Riz Gábor (Fidesz)
Hollik István (KDNP)
Dr. Szakács László (MSZP)
Volner János (Jobbik)
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Bánki Erik (Fidesz) Manninger Jenőnek (Fidesz)
Dr. Czomba Sándor (Fidesz) Riz Gábornak (Fidesz)
Hadházy Sándor (Fidesz) dr. Galambos Dénesnek (Fidesz)
Tiffán Zsolt (Fidesz) Hollik Istvánnak (KDNP)
Tóth Csaba (MSZP) dr. Szakács Lászlónak (MSZP)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Palkó Katalin, a bizottság főtanácsadója
Dr. Bósi Ferenc, a bizottság tanácsadója

Meghívottak

Hozzászóló

Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter

Megjelentek

Banai Péter Benő államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Izer Norbert helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 14 óra 06 perc)

Az ülés megnyitása, a napirend elfogadása

MANNINGER JENŐ (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Szép jó napot kívánok mindenkinek! Köszöntöm Varga Mihály miniszter urat a napirendi javaslat szerint az 1. napirendi ponthoz és köszöntöm a képviselőket. Bejelentem, hogy Bánki Erik elnök úr hivatalos külföldi útja miatt engem kért fel, mint a bizottság alelnökét, az ülés vezetésére.

Az ülés határozatképes. Először a napirend elfogadásáról kell szavazni. A kiküldött napirend szerint az 1. napirendi pont Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter éves meghallgatása. Kérdezem a bizottság tagjait, ki az, aki a kiküldött napirenddel egyetért. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ellenszavazat vagy tartózkodás volt-e? *(Nincs jelzés.)*

Megállapítom, hogy a napirendet a bizottság egyhangúlag elfogadta.

Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter éves meghallgatása

Ezek után a szokott menetrend szerint tartjuk meg a meghallgatást. Felkérem majd miniszter urat, tartsa meg beszámolóját, és utána következhetnek a képviselői kérdések, vélemények. Hogyha marad időnk - márpedig biztos marad -, ha nagyon szükséges, akkor ahogy szoktuk, a miniszteri válasz után még egy hozzászólási kör lehetséges a képviselők részéről.

Ezek után megadom a szót Varga Mihály miniszter úrnak. Parancsoljon!

Varga Mihály szóbeli tájékoztatója

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottsági Tagok! Köszöntöm én is önöket és köszönöm a meghívást. Köszönöm a meghívást a házsabálynak is, úgyhogy örömmel jöttem.

Tekintettel arra, hogy két korábbi bizottságban az éves beszámolót már megtettem és ezeknek a bizottsági tagoknak egy része átfedést mutat a Gazdasági bizottság tagjaival is, ezért igyekszem rövid lenni vagy rövidebb lenni annál, mint amit terveztem.

A kollégáim összeállítottak egy 80 oldalas anyagot, amelyik ennek az évnek a különböző gazdasági trendjeiről, intézkedéseiről szól. Megtehetném azt, hogy felolvasom ezt a dokumentumot és olyan 4 óra körül akkor a bizottság tagjainak is lenne lehetősége arra, hogy kérdezzenek, de ez mélységesen udvariatlan lenne és visszaélés a bizottság türelmével és nagylelkűségével.

Úgyhogy inkább egy rövid összefoglalót mondanék néhány percben, úgyis már itt vannak előre elkészített kérdések, inkább arra adnék majd lehetőséget, hogy ezekre kerítsen sort a bizottság, én pedig válaszolni tudjak ezekre, amennyiben persze tudok.

Kezdem azzal, hogy két kollégám itt van, majd még a kérdésekhez Banai Péter államtitkár úr és Izer Norbert helyettes államtitkár úr, államháztartási és adóterületről, tehát igyekeztünk a gazdasági tárca részéről megfelelően felkészülni erre a mai napra.

Ami a beszámolómat illeti, azzal kezdeném, hogy nyilván ha 2016-ot 2014-gyel, 2010-zel, vagy még inkább 2008-cal vetnénk össze, a hasonló időszakokkal, akkor ég és föld helyzetről beszélhetnénk. 2008 decemberében Magyarország lényegében padlón volt, a magyar gazdaság egy olyan mélyütést kapott a 2008-as gazdasági válságtól, amiből akkor az akkori kormány nem is nagyon tudta, hogy hogyan lehet kikerülni. Lényegében Magyarországot egy nivóra, egy szintre hozták Görögországgal és más csőd előtt álló országokkal. Ez még 2010-ben is így volt, a kormányváltás

időszakában, hiszen emlékezzünk rá, hogy a tíz legkockázatosabb ország között emlegették Magyarországot, együtt Görögországgal.

Itt nyitok egy zárójeles megjegyzést, hogy 2010-től egy picit előreugorjak 2016-ra, hogyha ma Magyarország kibocsát egy tízéves lejáratú állampapírt és annak megnézzük, összevetjük a hozamát Görögország hasonló tízéves futamidejű állampapírjával, akkor mélyen elgondolkozhatunk azon, hogy a két ország között az elmúlt hat év megtett útjában milyen különbség van. Mindenképpen azt mutatja a mi hozamunk és a mi ebben az évben adott pozitív hitelbírálati minősítésünk, hogy Magyarország egy jó pályán van, Magyarország elérte azt, hogy versenyeznek az állampapírjaiért, és elérte azt, hogy az ország kockázati szempontból a korábban CDS-nek, credit default swapnak nevezett mérőszám, amely egy ország ötéves lejáratú adósságának a kockázatát méri, az olyan 700 bázispont magasságban volt, most már 120-130 bázispontos tartományba kerültünk, tehát azt gondolom, hogy egy nagyon komoly eredményt értünk el.

Ennek megfelelően mondhatom, hogy a gazdaság elmúlt hároméves növekedése mindenképpen biztató és bizakodásra ad okot. 2013 után sokan mondták azt, hogy ez csak átmeneti, ez véget ér, ez nem tart sokáig. Hát, kérem szépen, most már három és fél éve tart ez a növekedés, hol erősebb, hol kevésbé erősebb ütemben, de mindenképpen van egy potenciális növekedési ütemünk, amely lehetővé teszi azt, hogy ha és amennyiben az Európai Unió átlaga fölött növekszik a magyar gazdaság - márpedig ez így volt az elmúlt három évben -, akkor egy konvergencia, tehát egy felzárkózás történhessen, a magyar gazdaság mind teljesítményben, mind pedig a bérekben közelítsen az Európai Unió átlagához. Erről majd még szeretnék egyébként szólni.

2016-ra visszatérve. Ebben az évben egy 2,5 százalékos növekedést terveztünk a 2015-ben elfogadott '16-os költségvetés tervezésekor. Ezek a várakozásaink jórészt igazolódtak.

Az első három negyedévnek van meg a növekedési üteme, ez alapján azt látjuk, hogy ha talán nem is 2,5 százalék, de valahol a 2-2,2 százalék közötti tartományban fog a gazdaság növekedése teljesülni. A legutóbbi növekedési adatunk 2 százalék volt. Itt megjegyzem, hogy a különböző várakozásokhoz képest a gazdasági tárca 2,1 százalékos növekedési várakozása volt a legpontosabb, a piac ennél némileg magasabbat várt, de mi is azt mondtuk, hogy ebben az évben a két uniós forrásfelhasználási ciklus miatt várhatóan a beruházások alacsonyabb szinten fognak teljesülni, és emiatt a gazdaság növekedése nem a tavalyi 3 százalék fölötti, hanem egy 3 százalék alatti tartományú lesz. Ez így is történt. Megjegyzem egyébként, akik azt mondják, hogy csak az uniós támogatásoktól megy a magyar gazdaság, azok most szembesülhetnek azzal, hogy uniós támogatások nélkül is megy a magyar gazdaság, hiszen miközben még a pályázatok kiírását készítjük elő, és reményeim szerint 2017 közepéig ezek meg is történnek, a korábbi 7 éves terminus már lezárult, tehát lényegében alig van uniósforrás-felhasználás, azt látjuk, hogy a magyar gazdaság mégis képes 2 százalékkal növekedni.

Minek volt ez köszönhető? A szolgáltatásoknak és a mezőgazdaságnak a termelői oldalról. A mezőgazdaságnak egy jó éve lesz. A szolgáltatások, a piaci szolgáltatások - kivéve a pénzügyi szolgáltatásokat - rendkívül jól alakultak ebben az évben. E mögött három tényezőt látunk. Egyrészt a bérek növekedését. 7,6 százalékkal nőttek eddig a nettó keresetek ebben az évben, 7,6 százalékkal. Emelkedik a foglalkoztatás, ez a másik nagy oka ennek a növekedésnek, erről majd még szólni fogok, és lényegében egy visszafogott, nulla körüli inflációs környezet van, tehát az árak növekedése, emelkedése nem befolyásolja a szolgáltatások igénybevételét, hiszen

lényegében nincs infláció Magyarországon, 0,4 százalékos volt az elmúlt első 9 hónapban.

Ami gyengébben teljesít, az az ipar. Az ipar az első 9 hónapban 1,5 százalékkal nőtt, rendkívül hullámzó a havi teljesítménye, teljesítményváltozása. E mögött nyilván különböző strukturális szerkezetváltások állnak, én ezt nem tekintem problémának, hiszen egy-egy ilyen átalakulás mindig felkészülés egy következő időszakra. A másik ilyen terület pedig az építőipar. Az építőipari beruházások 20 százalékkal csökkentek az első 9 hónapban. Nyilvánvaló, ha kifutnak az uniós forrásokból megvalósuló nagyberuházások - és ilyen nagyok pedig nem indulnak el -, akkor ez a teljesítmény visszaesik. Ez a beruházásokon egyébként látszik is.

Ha már a beruházásokat említettem, az első háromnegyed év beruházási teljesítménye 3000 milliárd forint fölötti volt, nagyjából ezzel számoltunk. Örülünk annak, hogy a feldolgozóipar beruházási teljesítménye 15 százalékkal javult a tavalyihoz képest, a kereskedelem teljesítménye vagy beruházása pedig 14,7 százalékkal. Ez mindenképpen jó hír.

Ami a munkaerőpiacot illeti, kedden a KSH közölte a legújabb mutatót, 4,7 százalék. Csak emlékeztetnék arra, hogy ez 2010 májusában, a kormányváltáskor 11,8 százalék volt, tehát hol vagyunk már a 12 százalék körüli állapothoz képest, 5 százalék alá került a magyar munkanélküliségi ráta, ami azt jelenti, hogy a 15-74 éves népesség körében az aktivitási arány 61,6 százalék, az úgynevezett foglalkoztatási ráta pedig 58,7 százalék. Itt is megjegyzem azt, hogy ez 53 százalék környékén volt a kormányváltáskor, tehát itt is jelentős eredményt értünk el.

Hogyha a magyar statisztika szerint számolt 15-64 év közötti korosztályban nézzük meg ezeket a mutatókat, ott is az látszik, hogy a gazdaságilag aktívak népességcsoportja 4 millió 576 ezer ember, ebből 2016 augusztusa és októbere között 4 millió 357 ezer fő dolgozott. Tehát közel 4,4 millió ember dolgozik jelenleg a magyar gazdaságban, ami azt jelenti, hogy a 2010-es 3,7 millió helyett itt is bőven 600 ezer fölötti, egészen pontosan 680 ezer fővel több embernek van munkája.

Ez mindenképpen egy komoly eredmény, hiszen akkor van értelme a gazdasági növekedésnek, akkor van eredménye egy gazdaságpolitikának, hogyha béremelésben, munkahelyteremtésben és stabil államháztartásban tud mindez manifesztálódni.

Szeretnék néhány mondatot még szólni az államháztartás helyzetéről. Csak a legfontosabbakat említem: tartjuk a 3 százalék alatti hiányt, a tavalyi évben 1,6 százalék volt az államháztartás hiánya. Itt sem arról a korról beszélünk már, amikor 9 évig ültünk Európa szégyenpadján, és egészen 2013 júniusáig Magyarország túlzottdeficit-eljárás alatt állt. Ez az eljárás megszűnt az országgal szemben, az államháztartás hiányát pedig stabilan 3 százalék alatt tartjuk.

2016 első három negyedévében az ESA-2010-es rendszer szerint számolt államháztartási hiány 0,7 százalék volt, tehát jó okunk van azt feltételezni, hogy ebben az évben is 3 százalék alatt lesz a hiány, úgy, ahogy azt egyébként a kormány a tavaly beadott költségvetésben tervezte.

Az államadósság mértékét csökkentettük, most már 5 éve tartósan, folyamatosan csökken az államadósság bruttó hazai termékhez számolt aránya. Ez azt jelenti, ahogy egy kicsit kitekert magyar szóval szokták mondani, hogy kinövekedünk az adósságból. Tehát azt a megoldást választottuk, hogy nem további bérek elvonásával, nyugdíjak elvonásával és más egyéb megszorító intézkedésekkel, hanem a gazdasági növekedésen keresztül próbáljuk meg az államadósság mértékét csökkenteni. Míg korábban, 2010 májusában ez 83 százalék fölötti volt a bruttó hazai termékhez képest, ez most a tavaly év végén már 74,7 százalék volt. Tehát azt gondolom, hogy itt is eredményről tudunk beszámolni.

Egy mondattal még visszatérve a munkaerőpiac helyzetére: nyilván a gazdaság bővülése önmagában is segíti a munkahelyek számának a bővülését. A kormány ezt további intézkedésekkel tudta kiegészíteni. Itt gondolok a gyed extra bevezetésére vagy a munkahelyvédelmi akció elindítására. Ezek mind azt a célt szolgálták, hogy a munkanélküliség aránya jelentősen csökkenjen.

Az adókról hadd mondjak egy mondatot, egy hosszabb mondatot. 15 százalékpontonra csökkentettük a személyi jövedelemadó mértékét, 16-ról, tehát ebben az évben már kisebb mértékben adózik a magyar lakosság. Ez azt jelenti, hogy 120 milliárd forintot hagytunk ott az adózóknál. Tehát ennyiről mondott le a költségvetés és ennyi maradt ott az embereknél. Én azt gondolom, hogy ez is javította a belső keresetet, a fogyasztást és javította a reálbérek növekedését.

Az áfa tekintetében szintén ebben az évben kezdtünk el célzott adócsökkentéseket. Az alapvető élelmiszereknél, elsőként a sertéshúsnál csökkentettük 27-ről 5 százalékra az áfa mértékét, a parlament, mármint önök képviselőként pedig elfogadták azt, hogy jövőre ez a folyamat folytatódjon. A kormány javaslatának megfelelően jövőre a tojás, a tej és a baromfi áfamértéke csökkenni fog 27-ről 5 százalékra, az internetszolgáltatás áfája csökkenni fog 18 százalékra és az éttermi szolgáltatások áfáját is csökkentjük.

Emellett még adóintézkedésként hadd említsem meg, hogy a kormány számára a környezettudatosság is fontos, ezért támogattuk azt, hogy a környezetkímélő, emissziómentes autók esetében a különböző adók alól mentesülnek az ilyen autókat megvásárlók, tehát itt is segíteni tudtunk azoknak a polgároknak, akik ilyen típusú autókat szereztek vagy szereznek be.

Ha a jövőre vonatkozóan kell egy mondatot mondanom zárásként, akkor azt tudom mondani, hogy ennek a folyamatnak az erősödését várjuk 2017-ben, mármint a növekedését. Azzal számolunk, hogy a növekedés 3 százalék fölött lesz a következő évben. Jó okunk van ezt feltételezni, érezhető, hogy a családi otthonteremtési kedvezményt egyre többen már nemcsak nézegetik, ismerkednek vele, hanem bele is vágnak a lakásépítésbe. A kiadott lakásépítési engedélyek száma mintegy egyharmadával nőtt a tavalyihoz képest.

Örülünk annak is, hogy a növekedésben szerepet fognak vállalni azok az adóintézkedések, amelyeket meghoztunk, és itt egy nagyon fontos megállapodásra kell felhívni a figyelmet. Ez a most novemberben megkötött bérmegállapodás, bérnövelési megállapodás. A magyar kormány minden év végén a társadalmi partnerekkel egy egyeztetést visz végig, ahol a munkaadók és a munkavállalók megállapodnak a minimálbér és a garantált bérminimum összegében. A mi javaslatunk az volt, hogy idén tágítsuk ki ennek a megállapodásnak a hatósugarát, hatókörét. Egyrészt ne egy évről döntsünk csak, hanem egy hatéves programban gondolkodjunk, másrészt pedig esélyt láttunk arra is, hogy kiegészítsük a bérmegállapodást egy adótehercsökkentő lépéssorozattal. Azt kell mondanom, hogy egy hosszú, többhetes folyamat eredményeként elértük azt a pontot, ahol évtizedek óta először minden társadalmi partner, minden egyes munkavállalói és munkaadói partner alá tudta írni ezt a megállapodást.

Hogy mit is tartalmaz ez, talán nem árt felidézni. A kormány vállalta, hogy a parlament elé terjeszti a társasági adó mértékének a csökkentését 19 százalékra és 10 százalékról 9 százalékos mértékre. Ez azt jelenti, hogy 145 milliárd forinttal fogjuk csökkenteni a kis- és középvállalkozók, valamint a nagyvállalkozói kör adóterhét. Mielőtt a kérdések özönét kapnám ezzel, már meg is említem, hogy a kisvállalkozói, középvállalkozói körnek ez 25 milliárd forintos tehercsökkentést jelent, és akkor még nem beszéltünk arról, hogy mondjuk az uniós forrásokat csak és kizárólag a kis- és középvállalkozók használhatják fel.

Emellett a kormány vállalta azt is, hogy a következő évben 5 százalékponttal csökkenti a munkáltatói járulék szintjét, 27-ről 22 százalékra, majd 2018-tól tovább fogja csökkenteni 2 százalékponttal 22-ről 20 százalékra. Azt is vállaltuk, hogy amennyiben 2017-ben a bruttó bérnövekedés meghaladja a 11 százalékos mértéket, további fél százalékponttal csökkenteni fogjuk a munkáltatói járulékot.

Én azt gondolom, hogy ez mindenképpen egy ígéretes kezdet ahhoz, hogy Magyarország az adóék tekintetében és az adóteher ügyében is a közép-európai szintet elérje.

Ez azonban még csak az eleje az útnak. A következő négy évre, 2019-2022 között pedig vállaltuk azt, hogy újabb 2-2 százalékponttal csökkentjük a munkáltatói járulékot, abban az esetben, hogyha a megelőző éves bérnövekedés mértéke eléri a 6 százalékot.

Erre jó esélyt látunk, hiszen ahogy mondtam, ez a bérnövekedés az idén is 7,6 százalékos volt, tehát itt van esély arra, hogy ezekkel az intézkedésekkel összességében egy 14 százalékos járulékteher-csökkenés következzen be. Bízom abban, hogy az az intézkedés, ami pedig a bérnövekedéseket fogja segíteni, az együttesen teszi lehetővé azt, hogy ne csak a versenyképesség, a hatékonyság javuljon a magyar gazdaságban, hanem a bérek is növekedjenek.

Itt azt vállaltuk, hogy 2017. január 1-jétől a minimálbér havi összege 15 százalékkal növekszik, 127 500 forintra, a garantált bérminimum összege pedig szintén növekedni fog, itt 25 százalékos emelést vállaltunk, vagyis 2017. január 1-jétől 161 ezer forintra nő ez az összeg.

A kormány vállalta azt is, hogy 2018-ban pedig további emelések történnek, 8 százalékos minimálbér- és 12 százalékos garantált bérminimum-növelés. Ezzel én azt gondolom, hogy egy olyan megállapodást sikerült elérni, amelyik lehetővé teszi azt, hogy miközben a bérek gyorsabban növekednek, azonközben a hatékonyság, a versenyképesség is javulni tudjon.

Örülök annak, hogy a Független Szakszervezetek Demokratikus Ligája, a Magyar Szakszervezeti Szövetség, a Munkástanácsok Országos Szövetsége, az ÁFEOSZ, a Munkaadók és Gyáriparosok Országos Szövetsége, a Vállalkozók és Munkáltatók Országos Szövetsége, a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara, a Stratégiai és Közszolgáltató Társaságok Országos Szövetsége, a Szakszervezetek Együttműködési Fóruma, valamint az Értelmiségi Szakszervezeti Tömörülés aláírta ezt a dokumentumot, azaz minden egyes oldalnak a legszélesebb körű társadalmi érdekérvényesítő csoportja támogatta ezt a megállapodást. Nagyon bízom benne, hogy ezzel jó okunk van egy optimista következő időszakra terjedő gazdasági növekedésről beszélni. Bízom benne, hogy ez majd így lesz, de erről majd nyilván máskor kell számot adni a bizottságnak.

Elnök úr, köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszter úrnak az előadását. Mielőtt megadom a szót, annyit azért hadd mondjak el, hogy a korábbi évek jó makrogazdasági adatai után igazán nagy öröm az, hogy a Gazdasági bizottság előtt arról beszélgethetünk, hogy milyen béremelés és hány százalékos reálbéremelés van, és a miniszter úr által bejelentett, elfogadott csomagról lehet beszélni.

Volner János képviselő úr kért először szót. Megadom a szót.

Kérdések, hozzászólások

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Egy fontos és aktuális kérdéssel szeretném kezdeni, ez a letelepedési kötvények kérdése. Miniszter úr, 2014 decembere óta Magyarországon a letelepedési kötvény a normál

euróalapú államadósság-finanszírozáshoz képest veszteséget jelent a költségvetésnek. Kérdezem, miniszter úr, hogy önök az elmúlt most már közel két évben miért tartották fenn ezt a konstrukciót annak ellenére, hogy a költségvetés számára ez a konstrukció veszteséget jelent.

Miniszter úr, látom, konzultál az államtitkárával, nézzék meg a hozamgörbét, én megtettem, 2014 végén metszi egymást a két hozamgörbe. Ettől fogva Magyarországnak ezen a konstrukción vesztesége volt.

Most kérdezem önt, mint a kormány miniszterét, hogy fontosabb a piszkos, offshore milliárdokból nyert összeg annál, mint amit Magyarország biztonsága jelent, mert ezen keresztül önök gazdag migránsokat telepítenek le Magyarországon. Én tehát azt kérem ismét és nyomatékosan, hogy a hazánk biztonságát veszélyeztető, piszkos, korrupciós offshore mechanizmust jelentő letelepedésikötvény-bizniszt, miniszter úr, számolják fel. Önnek mint a kormány miniszterének van lehetősége ebben érdemben lépni, ez egy teljesen átlátszó módon működtetett konstrukció. Megjegyzem: a közvélemény-kutatások szerint az ön pártcsaládjának, a Fidesznek a szavazói mindössze 9 százalékban támogatják a letelepedésikötvény-konstrukciót, és egyetértettek azzal, hogy a Jobbik ezen a téren azt szabta feltételül az Alaptörvény módosításához, hogy ezt a konstrukciót megszüntessük.

Akkor, amikor nemrég a miniszterelnök úr, az ön főnöke által beterjesztett alaptörvény-módosítási javaslatot egymondatos kiegészítéssel, azzal, hogy ne legyen a letelepedés joga anyagi ellenszolgáltatás fejében megvásárolható Magyarországon, beterjesztettük, akkor az ön pártjának, a Fidesznek a frakciója még csak tárgysorozatba sem volt hajlandó venni ezt az indítványt, noha egyébként ezzel - ahogy önök is fogalmaztak - megvédhető lenne Magyarország.

Fontosnak tartom azt is elmondani, miniszter úr, hogy ön félrevezeti a közvéleményt, amikor azt mondja, hogy vállalták a minimálbér növelését. Könyörgöm, miniszter úr, ebből a kormánynak, az államnak adóbevétel-többlete származik, magyarul: önök nem vállaltak semmit. Önök a vállalkozókkal megfizettetett adóemelését vállalták ilyen módon. Gondoljunk csak arra, hogy 2010-hez képest 2016-ban egy minimálbérnek a közterhe a kétszeresére növekedett, miközben a minimálbérnek a nettó értéke sokkal kisebb arányban változott. Tehát az önök kormánya a minimálbér esetében sem tett mást, miniszter úr, semmiféle vállalásról nem volt szó, önök ezelőtt is úgy emelték a minimálbért, hogy nagy arányban növelték az adótartalmát, kétszeresére nőtt 2010-hez képest egy minimálbéres után fizetendő adó- és járulékteher.

Ezeket a dolgokat nagyon fontos rögzíteni, hogy ne lehessen félrevezetni a közvéleményt.

A másik, miniszter úr, hogy akkor, amikor önök - és konkrétan nagyon sok ilyen esetről tudunk - elkezdtek ezeket a stratégiai szerződéseket megkötni az önök által vélt legfontosabb magyarországi vállalatok vezetőivel, egyetlenegy esetben sem ön, sem Orbán Viktor nem támasztotta azt a stratégiai szerződés feltételül, hogy az ott dolgozó emberek bérét emeljék. Önök soha nem szálltak síkra a magyar emberek béremelésének érdekében egyetlen ilyen multival folytatott tárgyalás során sem. De továbbmegyek, miniszter úr: az egyedi kormánydöntések, az EKD-k révén akkor, amikor önök 10 milliárdos összegekkel támogatják a német luxusipar Magyarországon megtelepedett vállalatait, és ezeknél a cégeknél úgy történik ez a támogatásnyújtás, hogy vissza nem térítendő támogatásokat kapnak a vállalkozások, ezekben az esetekben sem irányoztak elő semmit a cégekkel folytatott tárgyalások során arra vonatkozóan, hogy milyen ütemben fog majd emelkedni a dolgozói bérszínvonal Magyarországon. Sőt, amikor a miniszterelnök urat kérdeztük a parlamenti szintén erről, akkor el is mondta még, hogy hát, itt a kormánynak

nagyon kevés a befolyásolási lehetősége, és ezt a lehetőséget egyébként a miniszterelnök úr nem is említette.

Más szerencsésebb háttérű országokban síkra szállnak a dolgozó emberek érdekeiért: a dolgozó lengyel emberek érdekeiért, a dolgozó cseh emberek érdekeiért, máshol megteszik, nálunk sajnos a miniszterelnök maga nem hisz ebben, és az olcsó és kiszolgáltatott munkaerőre alapozza Magyarország versenyképességét, ami szerintem óriási hiba.

Tovább szeretnék menni: miniszter úr említette, hogy 2008-ban padlón volt a magyar gazdaság, rettenetesen rosszul álltunk a 2008-as válság beköszöntét követően az államadósság-mutatók tekintetében. Itt zárójelesen jegyzem meg, miniszter úr, hogy akkor világgazdasági válság volt és mindenki rosszul állt, minden ország elmondhatja ezt magáról, hogy zuhant a gazdasági teljesítménye, a nyugat-európai magállamok is elmondhatják magukról, hogy zuhant a gazdasági teljesítményük. Ehhez képest érdemes megnézni, hogy amiben a közgazdászok között konszenzus van, hogy az anticiklikus gazdaságpolitikát kell folytatni, ennek hogyan felelt meg az ön kormánya. Jelenleg a világgazdasági válság után vagyunk, a konjunktúra éveit éljük, azt az időszakot, amikor szerencsésebb háttérű kormányok felhalmoznak és megtakarítanak annak érdekében többek között, hogy ha jön egy következő nehéz időszak a gazdaságban vagy beköszönt a gazdasági válság, akkor legyenek az államnak forrásai, amiből élénkítheti a gazdaságot és mérsékelheti a válságos időszak gazdaságra rázúduló terhét.

Ebben mindenki között konszenzus van, hogy anticiklikus gazdaságpolitikát kell folytatni. De érdemes megnézni, miniszter úr, hogy hogyan felelt meg önök a gyakorlatban ennek az elvnek, mert ön rendszeresen el szokta a parlamenti expozéiban mondani, hogy anticiklikus gazdaságpolitikát folytatnak, valójában azonban mi történt?

Miniszter úr, önök úgy kezdték ezt a parlamenti ciklust, az elmúlt ciklust, hogy 3000 milliárd forintnyi magánnyugdíjpénztári vagyont besöpört az államkassza, most már utólag tudjuk, hogy önök azt hazudták a választóknak, hogy meg fogják ezt a nyugdíjvagyont védeni, garantálni fogják a nyugdíjak biztonságát, és azóta, miniszter úr, az önök kormánya úgy elköltötte ezt a 3000 milliárd forintot, hogy mára egy fillér nem maradt ebből az összegből. A Nyugdíj- és Adósságcsökkentő Alapot a kormány gyakorlatilag teljes egészében kiürítette.

Hozzáteszem: önök abban is hazudtak, amikor az egyéni számlák bevezetését ígérték, azzal, hogy a tényleges tőkefedezet meglesz a nyugdíjrendszer mögött és nem fog eltűnni a pénz. Önök ezt a pénzt is elköltötték, ebben is félrevezették az embereket, és ugyanúgy, ahogy most a letelepedési kötvénnyel kapcsolatban hangsúlyozzák, ugyanezt mondják már évek óta az egyéni számlák esetén: vizsgálja a kormány a visszavezetés lehetőségét, gondolkodnak a megoldáson, aztán évek óta mégsem történt semmi. Önök úgy nyelték le a GDP 10 százalékát kitevő magánnyugdíjpénztári vagyont, hogy félrevezették a magyar embereket, félrevezették a közvéleményt és elköltötték a pénzt, nem védték meg a nyugdíjakat. Ez a pénz már sajnos nincs meg.

Azt is fontosnak tartom elmondani, miniszter úr, hogy én nagyon örülök annak természetesen, ha a magyar gazdasági teljesítmény növekszik, azonban a GDP volumenének változása mögött ténylegesen nincs magyar életszínvonal-növekedés. Ha ön most megnézi, hogy mit tettek ezzel az országgal, miniszter úr, azt lehet látni, hogy 2010-hez képest kétszeresére nőtt a kivándorlási kedv, 600 ezer ember elhagyta az országot és külföldön dolgozik. Azért, hogy kozmetikázzák ezeket a munkaügyi statisztikákat, beleszámolják a jelenlegi statisztikákba már a diákmunkásokat, beleszámolják a külföldön dolgozó magyarokat és azt a 360 milliárd forintos éves

költségvetéssel fenntartott közmunkaprogramot is, ami több mint 200 ezer embert foglalkoztat. Nem a statisztikákat kell manipulálni, miniszter úr, hanem a valóságban kell érdemi intézkedéseket tenni annak érdekében, hogy a magyar gazdaság megszilárduljon, megerősödjön.

Azt is nagyon fontosnak tartom elmondani, miniszter úr, hogy hat éve most már annak, hogy önök kormányoznak folyamatosan, előtte szintén volt négy évük, összesen tíz évet kormányoztak már eddig a rendszerváltás óta. Nem tudnak olyan magyar vállalatokat mondani, amit tíz év alatt sikerült volna ebből az állami forrástömegeből, amit most jelenleg az európai uniós pénzek jelentenek, létrehozni. Nem sikerült ebből kinevelni semmit. Miniszter úr, egyelőre a kormányfő közvetlen környezetébe tartozó oligarchák, Mészáros Lőrincék, Garancsi Istvánok és hasonló üzletemberek fölözik le a magyar támogatásokat, ők azok, akik elteszik a pénzt, és azt kell hogy mondjam, hogy ebből nem lett semmi. A valóság sajnos ez, miniszter úr, ön kampányolhat természetesen különböző makrogazdasági adatokkal, megjegyzem: ezeket majdnem minden régiós tagállam ugyanígy elmondhatja magáról. Mi egyet látunk: Magyarországon túladóztatott a gazdaság, a minimálbéresek adóterhe az összes OECD-tagállam közül Magyarországon a legmagasabb, és ezzel szemben ön arról beszél, hogy adót szeretnének csökkenteni, és hogy mit vállalnak a minimálbérrel kapcsolatban. Tényleg az eszem megáll! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Úgy szoktuk, hogy először a kérdések, és ha miniszter úrnak is megfelel, akkor a további kérdések. Akkor Hollik István képviselő úr a következő hozzászóló.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Köszönjük szépen a beszámolót. Én úgy gondolom, hogy ebből a beszámolóból is egyértelműen kiderült, hogy Magyarország erősödik, ami egyrészt köszönhető nyilván a magyar emberek kemény munkájának, de szerintem nem szabad elhallgatni, hogy részben köszönhető ez a kormány fegyelmezett költségvetési politikájának. Azt hiszem, hogy a tények is azt mutatják, hogy egy olyan elitklubban van Magyarország, mondjuk például a költségvetési hiány tekintetében, amely elitklubba ma már az európai országok közül nagyon kevesen tartoznak, hiszen nagyon kevesen tudják nemhogy 3 százalék, hanem 2 százalék alatt tartani a költségvetési hiányt. Az pedig aztán végképp egy nagyon szűk elitklub, ahol emellett egyébként a gazdaság is növekedni tud, illetve a foglalkoztatás is növekszik.

Bár nem szoktunk ilyet csinálni, de azért engedjék meg, hogy egy rövid mondat erejéig azért reagáljak a Volner János frakcióvezető úr által elmondottakra, hiszen a letelepedési kötvényekkel kapcsolatban a Jobbik többször elmondta, Z. Kárpát Dániel is többször mondta azt, amit most Volner János is elmondott, hogy 2014 decembere óta veszteséget termel a letelepedési kötvény. Nem tudom, hogy ez az állítás megfelelő-e a valóságnak, de egy dolgot azért szeretnék kérdezni, frakcióvezető úr. Hogyha az önök számára ez ennyire nyilvánvaló volt, akkor 2014 decembere és 2016. október 18-a között, amikor is Vona Gábor az egész letelepedési kötvényt, ami egy gazdasági kérdés, politikai ügyé tette, miért nem mondták ezt az egy szempontot egyszer sem? Én megnéztem, önök egyszer sem mondták. (*Volner János: De mondtuk!*) Nagyon sok tekintetben támadták a letelepedési kötvényt, de ezt a szempontot egyszer sem mondták. Tehát jó lenne, hogy ha ebben azért az önök felelősségét is megkeresnék. Én úgy gondolom, hogy ebből is látszik, hogy mivel ezt korábban önök nem mondták, csak miután politikai ügyé tették, ebből lehet látni, hogy a letelepedési kötvény ügye önöknek egy politikai kérdés, ezzel akarják támadni a kormányt. Ennyit erről.

Kérdéseim a miniszter úr számára azok lennének, hogy hogyan számolt a kormány, hogy az a béremelési program, ami most elkezdődött, az milyen mértékben módosíthatja a növekedési pályát a jövő évben, és emiatt, illetve a szociális hozzájárulási adó csökkentése miatt miniszter úr szerint szükség van-e a 2017-es költségvetés módosítására? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Dr. Szakács László. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Én is nagyon szépen köszönöm a beszámolót és meg kell mondanom, hogy sajnos most már egyébként kivételesnek tekinthető, mert kérdéseket is tudunk eltenni, ki fogjuk tudni őket vitatni, nem így történt ez például akkor, amikor Szijjártó Pétert hallgattuk meg, ahol egy ilyen nagyon furcsa helyzet állt elő. Próbálok összefogott lenni, de Hollik képviselőtársam ebből mindig kizökkent, amikor olyanokat mond, hogy Magyarország ilyen meg olyan elitklubba tartozik. Én egyszer meghívom önt, jöjjön el Dél-Baranyába, Észak-Baranyába, menjünk el együtt Szabolcsba, egy kicsit csapja már önt arcon a valóság, hogy az ott milyen elitklub, ahol kölcsönfából tüzelnek, kölcsönzsírból van a vasárnapi zsíros kenyér. Tehát egy picit szerényebben azzal a hatalmas dicsérettel, amit én értem, hogy ez a pártnak az elvárása meg ez volt benne a kommunikációs utasításban, de mégis. Bocsánatot kérek, kizökkentett, de egy kicsit a valósággal is érdemes foglalkozni, nem mindenki jár helikopterrel, van, ahol busz se jár.

Amit miniszter úr elmondott, bizonyos részeket persze, mi is látunk, de szeretnék egy-két dologra én magam is rákérdezni, illetve elmondani az arról alkotott véleményemet.

Miniszter úr mondta, hogy a beruházások milyen fantasztikus, hogy európai uniós források nélkül is megvannak, és látjuk, hogy nem az európai uniós pénzek a magyar gazdaságnak a motorja. Viszont ezzel szemben azt láthatjuk, hogy amióta ezek az európai uniós források egyre jobban elapadnak, úgy egyre jobban csökkennek a magyar beruházások. Azért a beruházások tekintetében nem volt egy csodálatos év a mostani, nagyjából-egészében azt hiszem, 14,7 százalékkal csökkentek, és ebben a legrosszabb a legutolsó egynegyed év volt, amiről már vannak tényadatok, ahol egyes számítások alapján még 9 százalékkal is csökkent Magyarországon a beruházási kedv. De ez egy kétéves trend, miniszter úr, két éve nagyjából-egészében az a trend, hogy a magyarországi beruházások nem érik el a GDP 20 százalékát. Hogyha figyelembe vesszük az amortizációt, akkor nagy valószínűség szerint még az értékvesztés pótlására sem elegendő. Úgy gondolom, hogy ez nem az, amire büszkének kell lenni, tehát ennél egy kicsit többet kell magunktól várni természetesen.

A növekedésnél mondta miniszter úr, hogy 2-2,5 százalék. Az IMF is ezt mondta, hogy 2-2,5 százalék lesz nagy valószínűség szerint Magyarországnak a növekedés, a közép-kelet-európai átlag pedig 2,8-3 százalék. Ennyivel vagyunk elmaradva a közép-kelet-európai átlagtól, mintegy fél százalékkal. De hogy a közvetlen versenytársainkat mondjuk, tehát a szomszédainkat: Románia 4 százalékkal fog fejlődni, Szlovákia 3,5 százalékkal és Lengyelország is 3,5 százalékkal fog fejlődni a magyar előre jelzett 2-2,5-hez képest. Én úgy gondolom, hogy ez megint az a fajta kommunikáció egyébként a minisztérium tekintetében, ahol azt látjuk, hogy környezetében nem helyezi kontextusába azokat az állításokat, amiket mond. Tehát jól hangzik az, hogy Magyarországon 2 százalékkal, akár 2,5 százalékkal is bővül a gazdaság, viszont hogyha melléteszük azt, hogy a román gazdaság 4 százalékkal bővülhet, ha melléteszük azt, hogy az a hatalmas szlovák gazdaság 3,5 százalékkal

bővíülhet, akkor nyilvánvalóan rá kell arra jönni, hogy a saját eredményeink miatt nem büszkének kell lenni, hanem azt szégyellni kell, meg pironkodni kell.

A versenyképesség tekintetében, és ez már egy kicsit bonyolultabb kérdés. Egyfelől azt látjuk a Világ gazdasági Fórum jelentése alapján, hogy a magyar versenyképesség jelentősen csökkent, az elmúlt évben hat helyet rontottunk, a világnak a piacán Magyarország a 69. helyet foglalja el. Eddig a 63.-ak voltunk, hat helyet csökkentünk, az Európai Unióban pedig a 28-ból a 25.-ek vagyunk. Tehát a versenyképesség tekintetében úgy gondolom, hogy ebben azért van mit tenni, vannak ezzel eléggé komoly problémák. Akiket az Unióban megelőzünk, az a nemrég az Európai Unióhoz csatlakozott, egyébként alapvetően belpolitikai problémákkal küzdő Horvátország, a félig-meddig csődben lévő Görögország és a Görögországhoz ezer szállal kapcsolódó Ciprus. Na most, ők az a három, akiket meg tudunk előzni. Akik pedig elhúztak mellettünk a versenyképesség tekintetében, azok Bulgária meg Románia. Ezt önök sem szokták egyébként vitatni és ebben a fajta korrektségben úgy gondolom, hogy nyugodtan benne is maradhatunk, hogy ezt a jövőben sem vitatják, tehát hogy a versenyképességünk rossz. Itt viszont a miértre kell tenni a kérdést. Én most nem hozakodok elő azzal, amit elmondott a foglalkoztatásról, a képzettségről, a hozzáadott érték tekintetben, mennyit termel meg a magyar gazdaság, mennyit nem, miért maradunk összeszerelő üzem, és ugye, ennek megvannak a növekedési korlátai. Ez is egy nagyon fontos dolog, ezt 8 pontban foglalta össze a Világ gazdasági Fórum, viszont egy nagyon fontos dolog van, amiről már szó esett a mai napon is. Azt mondják, hogy legjobban a magyar versenyképességet - ez a külső megítélésünk, ezt a Világ gazdasági Fórum mondja - a kiemelt állami korrupció az, ami a legjobban rontja Magyarországon. Egészen pontosan úgy fogalmaznak, kiírtam ide magamnak, hogy pontos legyenek: „A kormányzati döntések során a kivételezett vállalkozások jelentős előnyt élveznek.” Ez Magyarországról a megállapítás. Hogyha ezt elolvassa egy külföldi befektető, akkor épeszű ember nem jön ide, mert hogyha nincsen neki jó politikai kapcsolata, akkor Magyarországon nem lesz sikeres, tehát praktikusán ezt jelenti ez a megállapítás.

Azt is jelenti, hogy viszont azok a gazdasági szereplők, akiket önök ezzel a kiemelt állami korrupcióval kinevelnek, azok az emberek viszont nem a saját tehetségük, kockázatvállaló képességük, kockázattűrő képességük, szorgalmuk vagy éppen tenni akarásuk miatt kerülnek oda, ahová, hanem a jó politikai kapcsolataik miatt kerülnek oda, ahová. Ez még ront Magyarországnak a versenyképességén, hiszen azok között, akik a tapasztalatok miatt kerültek oda, azok között a politikai kapcsolatokkal rendelkező embereknek kellene felvenni a versenyt azokkal az emberekkel a világban, akik bizony, nem kijelöléses alapon, hanem a teljesítményük miatt kerültek oda. Én úgy gondolom, hogy ez a kettő együtt hathatott arra, hogy Magyarország versenyképessége jelentősen csökkent.

Több kérdést tettem fel miniszter úrnak a jegybankkal kapcsolatban, azokat nyilvánvalóan egyéb parlamenti műfajokban is - ahogyan szó is volt róla - persze majd kell folytatni az egyes ügyek kapcsán, de mégis egy kérdést itt szeretnék feltenni a bizottsági ülésen, ami a költségvetést is érinti és az NGM-nek a működését, hiszen a korábbi kérdésekben nem ön volt akkor még a miniszter, az még nem feltétlenül lenne idekíváncozó. De egyet azért feltennék kérdésként, hogy a jegybank fölötti tulajdonosi jogokat gyakorló miniszterként nem tartotta volna célszerűnek miniszter úr, hogyha a jegybanknál keletkezett 280-300 milliárd forint profitot nem alapítványokba teszik ki, hanem a magyar költségvetésbe befizették volna osztalékként? Miért nem emelték át a költségvetésbe, miért nem hiányzott innen a jegybanki alapítványokhoz kifizetett pénz? Miért nem hozták át az államháztartásba?

Még két kérdésem van, igyekszem gyors lenni és nem visszaélni az idővel. A fizetések tekintetében halljuk a kormányzati optimizmust. Úgy gondolom, hogy ez a kormányzati optimizmus inkább csak öndicséret ebben a tekintetben. Igaz, hogy emelték a bért, sőt ahogyan elhangzott, nem a bért emelték, hanem kifizettetik ezt a vállalkozókkal, és Magyarországot - csak azért írtam fel, mert miniszter úr is ezzel kezdte - az EU átlagához, a fizetéseket az EU átlagához kell közelíteni. Miniszter úr, nagyon lassú ez a közelítés. Mondom a pontokat. Magyarországon 127 650 forint lesz jövőre a minimálbér, ennél van kevesebb: Csehország, Románia és Szerbia az Európai Unióban, és ahol magasabb, mondjuk csak a környékünkön, tehát most nem akarok tényleg belga meg német példákat hozni, no pláne skandinávot: Horvátországban 129 600 - tudja, akik mögöttünk jönnek a versenyképességben -, Szlovákiában 136 ezer és Lengyelországban 143 140. Tehát ez a régióban elfoglalt középroszs helyünk, tehát hét országból állunk a negyedik helyen. Úgy gondolom, hogy ez nem az az EU átlagához való közelítés és nem azzal a sebességgel, ahogyan gondoljuk. Mi úgy gondoltuk, hogy egy jelentős kombinált járulécsökkentéssel és fizetésemeléssel lehetett volna azt elérni, hogy Magyarországon a munkavállalónak is megérje dolgozni és kereshessen legalább 100 ezer forint nettót, és a munkáltatónak pedig ne nőjenek a terhei. Ezt benyújtottuk, de önök leszavazták.

A letelepedési kötvény kapcsán csak egy kérdéssel egészíteném még ki azt, ami eddig elhangzott. Kedden tárgyalta utoljára a Gazdasági bizottság azt a javaslatunkat, amit már másodszor hoztunk be. Első alkalommal, amikor a Gazdasági bizottság leszavazta a javaslatunkat, hogy letelepedési kötvénnyel ne lehessen a továbbiakban kereskedni és a Gazdasági bizottság, amelyik adta a letelepedési kötvényekre a koncessziót a társaságoknak, az a Gazdasági bizottság vonja vissza ezt a koncessziót. Ezt először október 3-án szavazta le a bizottság, ezt azért mondom, mert ez egy szimbolikus dátum, tehát hogy egy nappal a népszavazás után a Gazdasági bizottság többsége úgy döntött, tehát vasárnap úgy döntöttek, hogy nem jöhetnek migránsok, hétfőn meg úgy döntöttek, hogy de, pénzért igen.

Aztán újra behoztuk és ezen a héten kedden a Gazdasági bizottság ezzel foglalkozhatott. Gondoltam én is, hogy behozzuk még egyszer, hátha a népszavazás miatti politikai hatáskeltés miatt esetleg elhomályosította a kormányzó többség éleslátását ezen javaslat kapcsán az időpont, de kedden is leszavazták ezt a javaslatot, méghozzá azzal, azt mondták nekem, hogy azért nem támogatják most ezt a javaslatot, mert ön ma jön ide beszámolni és nem tudjuk még, hogy mik a kormányzatnak a tervei, és ha majd megtudjuk a kormányzatnak a terveit, akkor tudunk majd dönteni akár az én javaslatomról is vagy a mi javaslatunkról is, hogy Magyarországról ne áruljanak többet letelepedési kötvényt, ezeket a koncessziókat, ezeket az engedélyeket vonják vissza. Azokat a cégeket, akik a letelepedési kötvényeket tárolják, azokat citáljuk be ide, a Gazdasági bizottság elé, hogy számoljanak el azzal, hogy mit végeztek eddig. A NAV számoltassa el ezeket a cégeket és a bevételeiknek a 75 százalékát pedig fizessék be a közösbe különadóként. Mi is úgy érezzük, hogy ez eddig most veszteséget jelentett az elmúlt időszakban Magyarországnak, ezek a cégek pedig nyertek rajta, akkor természetesen különadóként ezt érdemes volna beszélni; ez a gondolat egyébként nem szokott messze állni a jelenlegi kormányzattól. Azt mondták, hogy most ezt nem lehet megtárgyalni kedden, mert ön csak ma jön. Sajnálom, hogy nem ma tárgyaljuk második napirendi pontként, de akkor mégis megkérdezném miniszter úrnak a véleményét erről a javaslatról. Tehát hogy szüntessük meg a letelepedési kötvényt, akár most, azonnal, számoltassa be a Gazdasági bizottság azokat a cégeket az elvégzett munkáról és 75 százalékos különadót pedig vessünk ki ezeknek a cégeknek a tevékenységére, és azt pedig fizessék be az elmúlt időszakra.

Egy utolsó megjegyzés: csökkentették önök a társasági adót, ezzel kedvezni akarnak a nagy cégeknek. 2012-ben önök stratégiai partnerséget kötöttek a General Electrickel. Tudják, ezek azok a cégek, akiknek most önök ott akarnak hagyni mintegy 120 milliárd forintot társasági adóként. Ez a cég most 300 kutatómérnököt fog elküldeni. Nem értik meg az önök politikáját ezek a cégek? Ez most egy friss hír, de akkor azt lehet gondolni, hogy ezek a cégek nem értik meg az önök politikáját? Lehet, hogy akkor az önök politikája nem érthető?

Ezen érdemes volna elgondolkodni, hogy inkább a magyar kkv-kat kellene támogatni, és ővelük egy stratégiai megállapodást kötni. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót dr. Galambos Dénesnek.

DR. GALAMBOS DÉNES (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Jómagam is köszönöm a beszámolót és azt gondolom, hogy a számok önmagukért beszélnek, hiszen a kiváló eredményeket sohasem szükséges indokolni, de a mögötte lévő munkát pedig látni kell és ezt miniszter úr részletesen kifejtette.

Jómagam arra szeretném a kérdést irányítani, amelyet egy évvel ezelőtt a dunaújvárosi főiskola - ma már egyetem - tudományos hetének a rendezvénye keretében miniszter úr megfogalmazott, nevezetesen, hogy a kormány célja, hogy hazánk az elektromos közlekedés fejlesztése és elterjesztése terén Közép-Európa vezető országa legyen a közeljövőben.

Amikor felavattuk az elektromos töltőállomást, akkor azok a gondolatok fogalmazódtak meg, hogy hogyan lehet mindezt a közösségi közlekedés fejlesztése terére is kiterjeszteni.

Kérdezem miniszter urat, hogy mi történt az elmúlt egy évben ezen a területen, tehát az e-mobilitás területén és milyen kitörési lehetőségeket, további lehetőségeket lát miniszter úr ezen a területen. Ez volna az egyik kérdésem.

A másik pedig a tárca foglalkoztatáspolitikai területét érintően szeretnék pozitív példát mondani és egyúttal köszönetet is mondani a kollégáknak, államtitkár úrnak, Cseresnyés Péter úrnak, hiszen emlékszik rá, miniszter úr, hogy 2013-ban milyen válságos időszakot éltünk át, amikor a Dunaferri bejelentette, hogy 950, közel 1000 fő leépítését fogja bejelenteni, amelyet meg is tett. Ezt sikerült a közelmúltban az önök szervezete, az OFA és az államtitkárság hatékony működése és munkája révén olyan mértékben kiküszöbölni, hogy visszavonásra kerültek a leépítési bejelentések, és a tárca, valamint a társaság mintegy fél-félmilliárdos anyagi hozzájárulásával egy senior, illetve egy junior programot sikerült elindítani, amely azt gondolom, hogy ott, abban a térségben, ahol a minisztertársa, Szijjártó Péter megfogalmazása szerint a korábbi hibás ipari koncepciót kell most egy modern nehézipari koncepcióval felváltani, amelynek ha jól tudom, akkor a részleteit Lepsényi államtitkár úr dolgozza ki: e tekintetben ezt a példát pozitívnak szerettem volna felvázolni és a többi képviselőtársamnak is ajánlani, ahol ilyen helyek vannak. Köszönöm, hogy e tekintetben is a tárca kellő aktivitást tanúsított. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. További hozzászólás az első körben nincsen, akkor engedjék meg, hogy én röviden csak annyit mondjak el első körben, hogy Volner János említette, ő úgy fogalmazott, hogy az életszínvonal nem javul. Én azt gondolom, és miniszter úr is be tud arról számolni, hogy vannak olyan mutatók, amelyek egyértelműen ezt mutatják, én az éves beszámolóban is felleltem ilyet. A reálbér emelkedése, a kiskereskedelmi forgalom emelkedése és még sorolhatnám hosszasan, azért ezek mind elég stabilan mutatják nemcsak a gazdasági szakemberek számára is az életszínvonal-mutatókat.

Azt kívánom még tájékoztatásul itt elmondani, hogy a letelepedési kötvény ügyében Bánki Erik elnök úr a korábbi üléseken ismertette, hogy a bizottság többsége addig nem kívánja tárgyalni a letelepedési kötvényekkel kapcsolatos előterjesztéseket, amíg a kormányzat vizsgálatáról szóló tájékoztatást nem ismeri. Ez hangzott el, tehát ehhez tartjuk magunkat. Egyszer ebbe hiba csúszott, ez igaz, azt javítottuk, ezért szavaztuk le az elmúlt ülésen is. Ennyit kívántam elmondani a tájékoztatás kedvéért. Köszönöm szépen.

Megkérem Varga Mihály miniszter urat, hogy válaszoljon a felvetésekre. Köszönöm.

Varga Mihály válaszai

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Köszönöm a kérdéseiket, igyekszem rájuk röviden válaszolni, bár nyilván minden kérdés akár hosszabb misét is megérne, de azt gondolom, hogy fontos néhány dologra felhívni a bizottság tagjainak a figyelmét.

Szerencsésnek éreztem volna, hogy ha Volner képviselő úr, frakcióvezető úr konzultál a kérdések feltétele előtt, hiszen annyira megalapozatlan és hibás kérdéseket tett fel, hogy egy kicsit aggódom, hogy az a pénz, amit párttámogatásként a Jobbik kap - és ez nem kevés, 476 millió forint -, ez vajon jó helyre megy-e. Ebből egy jó szakértőt azért érdemes volna alkalmazni, hogy a frakció, esetleg az alapítvány támogatásából - ez évi 266 millió forintot jelent - ők biztosan segítettek volna abban, hogy a letelepedési kötvény ügyében is egy sokkal megalapozottabb kérdést tudjon képviselő úr feltenni.

Mire gondolok? Egyrészt arra gondolok, hogy a magyar kormány az elmúlt években nem bocsátott ki semmiféle eurókötvényt. Ahogy mondtuk is, a mi célunk az, hogy a magyar államadósság csökkenjen, az adósság szerkezete pedig megváltozzon, egyre kisebb mértékű legyen a függésünk a külföldi hitelezőktől, és egyre inkább a hazai, belföldi, tehát forintalapú kötvénypiacon bocsássunk csak ki állampapírokat. Ez történik az elmúlt években.

Tehát amit ön mond különböző eurókötvény-hozamokat, az egy teljesen fiktív szám, ilyen kötvényeket jelenleg nem értékesítünk. Egyetlenegy mérőszámot tudna mondani képviselő úr, ha utánanézett volna, de nem mondta, mert ez nem támasztaná alá a kérdésének a megalapozottságát, Prémium Euró államkötvényt bocsátunk ki a magyar lakosságnak belföldön, tehát ezt itt lehet megvásárolni, de minő véletlen: ennek magasabb a kamata euróban is, mint a letelepedési kötvényé. Úgyhogy képviselő úr, még egyszer hangsúlyozom: ön téves kiindulási pontból tette fel a kérdését, én ezt nagyon sajnálom, némi utánajárás után ez tisztázható lett volna.

Sajnos, ezt kell mondanom a másik kérdésére is, hogy a magyar kormány ne vállalt volna minimálbér-emelést? Képviselő úr, ön itt is tévedésben van. Az állami szférában, a közszférában körülbelül 200 ezer olyan ember dolgozik, akinek minimálbére van, tehát a magyar kormány itt is vállalta, hogy ezeknek meg fogja növelni a bérét 15 százalékkal, amint ez a megállapodás hatályba fog lépni.

Az pedig megint csak egy kis utánajárást igényelt volna, de most segíték önnek: mit jelent a járulékcsökkentés és mit jelent egyébként a minimálbér emelése? A minimálbér emelésének a makrogazdasági hatása körülbelül 180 milliárd forint pluszt jelent a költségvetésnek. És mit jelent a járulékcsökkentés? A járulékcsökkentés mínusz 410 milliárd forintot jelent. Tehát a magyar kormány igenis, azt vállalta, hogy csökkenti a terheket, az államkassza helyzete ebből a szempontból másodlagos. A két intézkedés együttes hatása jelentős forrást fog kint hagyni a magyar gazdaságban és a magyar lakosságnál. Azt gondolom, hogy ezzel mindenki jól jár. A magyar költségvetés abban bízik majd, hogy a megnövekedett

gazdasági teljesítmény, a gazdasági növekedés fogja bevételi oldalon behozni azt a pénzt, amit ettől az intézkedéstől várunk. Ha leveszünk terheket a vállalkozókról, a cégekről, akkor van esély arra, hogy többletberuházással, többletmunkahelyek és akár magasabb béren keresztül a fogyasztás növekedésével is az államkassza egyensúlyban maradjon.

Tehát azt gondolom, hogy ezeket az adatokat talán egy becslés erejéig, de akár egy írásbeli kérdés erejéig is érdemes lett volna talán ez előtt a mai meghallgatás előtt megkérdezni.

Csodálkozom, hogy a német multikkal mi a baja képviselő úrnak. A magyar kormány számára az orosz barátság sem jelentett németellenességet. Ne keverjük össze a dolgokat. Német cégek Magyarországon igen jelentős munkahelyet adnak, biztosítanak, csak az autóiparban 110 ezer ember dolgozik. 110 ezer ember! Képviselő úr, ha önnek ezekkel van baja, akkor ezt jelezze, de nem hiszem, hogy nekünk panaszkodnunk kellene azért, hogy Magyarországon olyan autógyárak működnek, amelyek Európában és a világban is versenyképesek, és hozzáteszem: a magyar átlagbér fölötti bért fizetnek. Ezt se felejtse el, képviselő úr, akivel mi stratégiai megállapodást kötöttünk, ott érdekes módon magasabb béreket fizetnek, mint a magyar átlagbér.

Úgyhogy azt javaslom, hogy itt is további tájékozódás történjen.

Még hozzá kell tennem azt is, hogy a stratégiai megállapodásban foglalkoztatást vállalnak ezek a cégek, tehát nem arról van szó, hogy úgy kötünk megállapodást, hogy nem történik semmi, hanem itt vállalnak foglalkoztatást, és kifejezetten magas beruházást is.

Ami a közép-európai összevetést illeti, itt arra szeretnék emlékeztetni, hogy 2008-ban, bár a világgazdaság valóban többségében szenvedett a válságtól, azért a régióinkban volt olyan ország, aki növekedni tudott: ez Lengyelország volt. Nem volt visszaesés, képviselő úr. Tehát ha a magyar gazdaság 2002 után egy stabil pályán marad, akkor meglett volna az esélyünk arra, hogy mi se dőljünk be 2008-ban. Képtelen volt az akkori kormány törleszteni a lejáró adósságot, ezért kellett nemzetközi intézményekhez fordulnia és 20 milliárd euró hitelt kérnie. Sajnos mi nem a lengyel utat követtük 2002 után, hanem egy speciális szocialista magyar utat, ez vezetett oda, hogy 2008-ban Magyarország jelentősen visszaesett, mintegy 9 százalékkal csökkent másfél év alatt a gazdaság teljesítménye. Tehát ehhez képest értékelje azt, hogy most 2016-ra az ország és a magyar emberek mit értek el.

Ami a nyugdíjak értékállóságát illeti: mi azt vállaltuk, képviselő úr, hogy a nyugdíjak megőrzik az értéküket. De nemcsak ennyi teljesült, hanem az elmúlt hat évben reálértékben 8,8 százalékkal növekedtek a nyugdíjak. Tehát az a helyzet, amikor meghatározzuk egy évnek az adott inflációját, meghatározzuk az ehhez szükséges nyugdíjemelést, hogy értékálló legyen a nyugdíj, majd kiderül az, hogy az infláció mélyen alatta volt még a mi várakozásunknak is, az reálértékben jó a nyugdíjasoknak, és ez történt az elmúlt években. Majdnem 9 százalékos reálérték-növekedése volt a nyugdíjaknak, amire ha valaki utánaszámol, könnyen mondhatnánk azt, hogy már vissza is adtuk a tizenharmadik havi nyugdíjat a nyugdíjasoknak, de mi nem ezt vállaltuk. Mi azt mondtuk, hogy ellentétben a szocialista kormányok intézkedésével, értékálló nyugdíjak lesznek. És még egyszer hangsúlyozom: ez megtörtént, ezt a vállalásunkat teljesíteni tudtuk. A reálbérek pedig kétszer olyan nagy ütemben növekedtek, mint a bruttó hazai termék. Tehát a gazdaság növekedését a kétszeresével haladta meg az elmúlt évben a bér növekedése.

Tehát azt gondolom, hogy az a jó gazdaságpolitika, amelynek az eredményét érzik akár a munkavállalók, akár a munkaadók, de érzik a nyugdíjasok is. Ebből a szempontból az elmúlt hat év egy kifejezetten jó eredményt jelentett.

Hollik képviselő úr kérdéseire: a kormány nem tervezi a 2017-es költségvetés módosítását. Mi úgy gondoljuk, hogy az első három hónap adatai után lehet majd pontosabban ebben a kérdésben döntést hozni. A minisztérium számításai szerint a 2017-es infláció mértéke magasabb lesz, mint amit korábban terveztünk. Ez jelenti azt, hogy a nyugellátásokról szóló törvény felhatalmazása alapján a kormány módosítani fogja a nyugdíjak összegét és egy magasabb, várhatóan 1,6 százalékos nyugdíjemelés fog megtörténni. A gazdasági növekedés tekintetében pedig azzal számolunk, hogy a növekedés jelentősen meghaladja majd a korábban tervezett 3,1 százalékot, és ezek összességének eredményeként pedig a bevételek ellensúlyozhatják a járuléksökkentés miatt kieső bevételeket.

Ezek a számítások hamarosan lezárulnak és adott esetben tájékoztatni tudom majd a Gazdasági bizottságot is arról, hogy a kormány új makrogazdasági prognózisa mit tartalmaz.

Szakács képviselő úrnak a kérdéseire. Tisztelt Képviselő Úr! Persze mindig lehet olyan közép-európai országot választani, aki éppen jobban növekszik, mint mi. 2014-ben mi voltunk ebben a helyzetben, miközben 4 százalék fölött nőtt a magyar gazdaság, a közép-európai átlag 2 százalék körül volt. Ezeket egy kicsit veszélyesnek tartom azért mindig, hiszen ha ön azt mondja, hogy Románia ma jobban növekszik, mint mi, akkor az paradox módon azt jelenti, minthogyha Romániában az életminőség vagy az életszínvonal jobb lenne, mint Magyarországon. Gondolom, ezt ön sem állítja. Akár a minimálbér, akár az átlagkereset tekintetében, az egy főre vetített vásárlóerő-számítás alapján, számolt adatok alapján Magyarország ma sokkal jobb helyzetben van. Azzal tudom az ön számára érzékelteni a helyzetet, hogyha mondjuk egy biciklis megy 20 kilométer/óra sebességgel és aztán elkezd 40 kilométer/óra sebességgel tekerni, ez azt jelenti, hogy száz százalékos mértékben javult a gyorsasága, a sebessége. Ellenben ha egy Suzuki autó mondjuk ment 60-nal, és most felkapcsol és 90-nel megy, ez azt jelenti, hogy 50 százalékkal nőtt a gyorsasága. Tehát a Suzuki 50 százalékkal, a biciklisé 100 százalékkal. De ettől még ne állítsa nekem azt, hogy a biciklis megy gyorsabban, mint a Suzuki.

Tehát csak hogy a számokban ne vesszünk el, az arányokat se tévesszük el, a kiindulási pont is számít, hogy honnan viszonyítunk és mit, mihez. Ebből a szempontból tehát Magyarországnak nincs oka a panaszra.

Itt a versenyképességet említette a képviselő úr. Itt is legyen óvatos, hiszen azt kell önnek mondanom, hogy nagyon sokféle versenyképesség-kutató intézet van. Amit ön említett, ez a WEF-nek nevezett World Economic Forum, ez egy svájci versenyképességi rangsort összeállító intézet. Ez valóban azt mérte most a legutóbbi adata alapján, hogy Magyarország 2015-ben 63., most pedig a 69.-ek vagyunk. De ugyancsak van egy svájci, IMD-nek nevezett versenyképesség-kutató intézet, aki, megjegyzem, sokkal nagyobb bázison szokta mérni egy-egy ország versenyképességét, ott pedig az derült ki, hogy 48.-ak voltunk tavaly, idén pedig 46.-ak.

Tehát azért itt is óvatosságot javaslok. A magyar versenyképességgel mi sem vagyunk elégedettek, de nem gondoljuk azt, hogy a magyar versenyképesség romlott volna az elmúlt években. Azon kell a kormánynak dolgozni, hogy különböző területeken, célzott területeken - innováció, kutatásfejlesztés, hozzáadottérték-többlet előteremtése, a kis- és középvállalkozások sokkal rugalmasabbá és versenyképesebbé tételén keresztül - hogyan tudjuk javítani a magyar gazdaság növekedését.

A jegybankra vonatkozó kérdést illetően javaslom, hogy tanulmányozza a jegybankról szóló törvényt, amely világosan kimondja, hogy a jegybank igazgatósága dönt a képződő bevételek vagy többletbevétel felhasználásáról. A kormánynak ott semmilyen lapot nem osztanak. A jegybank igazgatóságában alapvetően a jegybank elnöke és alelnökei vesznek részt, tehát ebből a szempontból jókívánásokat lehet

kifejezni, megjegyzem: a jegybank az elmúlt időszakban 50 milliárd forintot fizetett be a központi költségvetésbe osztalékként. Ezt a típusú döntést hozta a jegybank igazgatósága.

Ami a bérszintet illeti, tegye fel azért azt a kérdést, képviselő úr, hogy mikor is előztek meg bennünket bérszintben a szlovákok? Pont akkor, amikor önök voltak kormányon, 2007-ben. Addig Magyarországon volt magasabb a bérszínvonal. Szóval ebből a szempontból persze, számon lehet kérni a mostani kormányon, hogy az előző kormány hibáját már miért nem javította ki, de adjon még nekünk egy kis időt. Tehát igyekezünk ezt kijavítani, és higgye el, azon dolgozunk (*Dr. Szakács László: Kilenc éve!*), hogy a bérszínvonal, az általános bérszínvonal növekedjen.

Itt jegyzem meg egyébként, hogy a minimálbér mellett, ha jól figyelt, akkor azt is hallhatta, hogy a garantált bérminimum összege is nőni fog, még hozzá a magasabb mértékben nő, mint a minimálbér. A 180 ezer forintos bruttó garantált bérminimum azt jelenti egyébként, hogy a közép-európai összevetésben is Magyarországnak a középmezőnyben van a helye ezzel a bérszinttel, amivel lehet azt mondani, hogy még elégedetlenek vagyunk, minden bérnél van magasabb bér, én is azt gondolom, hogy ez csak az alap ahhoz, hogy a jól képzett munkaerőt Magyarországon tudjuk tartani, de a járulékcsökkentés arra ad lehetőséget a munkaadónak, hogy mérlegelje, hogy a jó munkaerejét hogyan tudja megtartani.

Galambos képviselő úr kérdésére hadd válaszoljam azt, hogy az elmúlt egy évben lehetővé tettük azt, hogy a Jedlik Ányos terv megvalósítása során adókedvezményeket tudjanak igénybe venni az ilyen típusú autót vásárlók. Lehetővé tettük azt, hogy 2016-tól gépjárműadóban, cégautóadóban, regisztrációsadó-díjban nem kell adót fizetni a környezetkímélő gépkocsik után, tehát a plug-in hibrid, a hatótávnövelt, tisztán elektromos gépkocsik vásárlása semmiféle ilyen adóvonzattal nem jár, és ezek a gépkocsik mentesültek a gépjárműszerzési illeték megfizetése alól is.

Lehetővé tettük emellett azt is, hogy 15 millió forint alatti új elektromos autók beszerzésénél 1,5 millió forintot az állam támogatásként ezeknek az autóknak az árához hozzá fog tenni. Tehát a fogyasztó, a vásárló 1,5 milliós támogatást kap a magyar államtól akkor, hogyha ilyen típusú autót vásárol. Emellett kiírtuk azt a pályázatot, ami önkormányzatoknak teszi lehetővé, hogy töltőállomásokat hozzanak létre. 2 milliárd forinttal indítottuk el ezt a támogatást, a pályázatok benyújtása most történik, az értékelés meglesz, és akkor nagyon sok magyar településen lesz lehetőség arra, hogy ilyen töltőállomásokat hozzanak létre. Megjegyzem azonban, hogy fontos a töltőállomások létesítése, hiszen ha valaki elindul külföldre, akkor nyilván egy ilyen útközben, ha elektromos autót használ, igénybe kell vennie. De a magyar szokások, igazodva a nyugat-európai szokásokhoz, azt mutatják, hogy az ilyen típusú autókat használók elsősorban otthon töltik az autóikat. Tehát a napi használat után este ráteszi egy töltőre és reggel innen lekapcsolva használja megint az autót.

Ezek az általános és tipikus jellegű használatok, inkább ritkább az, hogy hosszabb utakra ilyen típusú autót vesznek igénybe, de szeretnénk, hogy ha ezeket is ösztönözhetnénk ilyen töltőállomások telepítésével.

Szakács képviselő úrnak még hoztam egy választ arra vonatkozóan, hogy a múltkor egy parlamenti azonnali kérdésben az után a vagyonkezelés után érdeklődött, amit az UniCredit Bank végzett el. Utána néztem ennek a kérdésnek, és képviselő úrnak azt tudom válaszolni, hogy az UniCredit nem végzett vagyonkezelést, tehát nem döntött semmiféle vagyonelemek eladásáról, hanem pénzügyi szolgáltatást nyújtott az Államadósság Kezelő Központnak, ami letétkezelési szolgáltatás volt. Erre azért volt szükség, mert a KELER csak a belföldi eszközök letétkezelését vállalta, és a kiválasztás pedig közbeszerzés alapján történt, négy pályázó adott be erre pályázatot,

ha kell, megnevezem őket: Citibank, Deutsche Bank, ING és az UniCredit Bank, és ebből az UniCredit adta a legkedvezőbb ajánlatot. Annak idején, ez még nem az én miniszterségem alatt történt, de úgy érzem, hogy most van alkalom arra, hogy tisztázzuk ezt a kérdést. Ez 2011-es ügy, az UniCredit került kiválasztásra.

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszter úrnak a választ. Megkérdezem, hogy ki az, akinek még olyan kérdése van, amit nem tett fel. Parancsoljon, Volner képviselő úr!

További kérdések, válaszok

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Miniszter úr, azért jelezni szeretném önnek, hogy egy tanár bácsink a parlamentben már van, őt Orbán Vikornak hívják. Amikor én megkérdeztem őt legutóbb arról, hogy milyen szerencsétlen véletlennek köszönhető az, hogy a minimálbér adóterhe 2010-hez képest a kétszeresére nőtt, akkor elkezdett menekülni a válaszadás alól és elkezdett arról beszélni, hogy ne bántsuk a külföldön dolgozó magyarokat.

Ez ugyanúgy nem történt meg, mint ahogy én egyébként nem beszéltem arról, hogy mi van a nyugdíjak emelésével. Én értem, hogy ha a kormánynak a kétszeresére növelt minimálbér-adóteher helyett kellemesebb a nyugdíjak emeléséről beszélni, de még egyszer, miniszter úr: ön olyan kérdésre válaszolt, amit én nem tettem fel. Tehát hogyha szeretne erről beszélni, tegye meg az expozéjában, de ne tegyünk úgy, mintha ezt a kérdést én megfogalmaztam volna ön felé.

A PEMÁK-ot sem hoztam szóba, miniszter úr. Ha most megnézi, négyszer annyiba kerül a letelepedési államkötvényeken keresztül finanszírozni a magyar államadósságot, mint amennyibe egyébként piaci alapon kerülné. Ez a veszteség milliárdokban mérhető, és ezeket a milliárdokat a magyar adófizetők fizetik meg.

Miniszter úr, én értem, hogy a kormánynak meg a kormányhoz tartozó üzleti csoportoknak, például Rogán Antal és Habony Árpád ismerőseinek több mint 110 milliárd forint nyereséget hozott eddig a letelepedésikötvény-biznisz, én értem, hogy ez egy fájdalmas veszteség, hogy most erről le kell mondani, és én értem azt is, hogy miért nem szeretne erről a kormány lemondani. De azt önöknek is érezniük kell, hogy a szavazóik, a saját szavazóik nyomása sokkal erősebb a letelepedési kötvény megőrzésének szándékánál. Kénytelenek lesznek erről a konstrukcióról lemondani.

Én kérem azt, hogy tegyék meg minél hamarabb, mert Magyarország biztonságát nem árulhatjuk pénzért, és miniszter úr, csak hadd kérdezzek egyet ezzel kapcsolatban. Ön egyetért azzal, hogy az Iszlám Állam által harci cselekményektől sújtott Irakban volt a legutolsó új jegyzési hely, amit a letelepedési államkötvények kapcsán nyitottak? Ön nem lát ebben esetleg nemzetbiztonsági kockázatot? Mert én igen.

Nagyon fontosnak tartom azt is elmondani, miniszter úr, hogy ön egy 3000 milliárd forintos kérdést úgy, ahogy van, en bloc megkerült. Ön nem foglalkozott azzal, amit én öntől kérdeztem. 3000 milliárd forintnyi magánnyugdíjpénztári vagyona önök azt az ígéretet tették, nyugdíjúgyi biztost is választva a kormányon belül, hogy meg fogják védeni ezt a magánnyugdíjpénztári vagyont és lesznek egyéni számlák, hogy megmarad a pénz, megmarad a tőkefedezet. De kérdezem én, miniszter úr, ha egy ember, akinek önök elvették a magánnyugdíjpénztári vagyont, később, esetleg évtizedek múlva megy majd a nyugdíjkasszához, akkor miben bízhat. Ugyanis a pénzt önök már elköltötték. Hivatkozzon majd arra, hogy Orbán Viktor 2011-ben ilyen ígéreteket tett? Ez nyilván elég sovány lesz akkor, amikor a nyugdíjat ki kell fizetni.

Nagyon fontosnak tartom azt is elmondani, hogy akkor, amikor a minimálbér emeléséről beszélünk, miniszter úr, akkor még egyszer rögzítsük: a kormány nem vállal semmit. A kormány adótöbbletre tesz szert a minimálbér emeléséből, mint ahogy 2010-16 között is megduplázta ezeket az adótöbbleteket.

Látható az is, miniszter úr, hogy akkor, amikor az önökhöz közeli Századvég szakértői - most szándékosan nem a jobbkiosokról beszélünk, hanem a Fideszhez közeli Századvég szakértői - elkészítenek erről egy tanulmányt, hogy milyen hatásokkal járt az egykulcsos adórendszer bevezetése, és megállapítják azt, hogy a legfelső jövedelmi decilishez tartozó munkavállalók több mint 500 milliárd forintot kaptak az adórendszer áldásaiból, a dolgozók 70 százaléka Magyarországon azonban rosszul járt ezzel. Lehet átlagot számolni, miniszter úr, ez körülbelül olyan, mint amikor valaki egyszer jóllakott, aztán utána a következő egy hónapban nem tud enni és a végén éhen hal, a nagy jóllakásból azt lehet mondani, hogy hát, egy viszonylag kemény diétán vett részt, de a végén mégiscsak meghalt az ember.

Tehát önök így számolják az átlagot. Lehet ezt tenni, de én azt kérem, hogy azzal is szembesüljenek, hogy erre a politikára, amit önök folytatnak, 600 ezer magyar ember, 600 ezer adót fizető, értéket teremtő ember lábbal szavazott: elment ebből az országból. Ez egy fontos tény, amit rögzítenünk kell.

Szintén kérdezte miniszter úr, hogy mi a bajunk a német multikkal. Nekünk semmi. Én tisztában vagyok azzal, hogy a tőke érvényesíti a saját üzleti érdekeit, ez a világ lehető legtermészetesebb dolga. En azt kérdeztem meg öntől egyenesen, nyíltan, miniszter úr, csak erre sem kaptam választ, hogy Orbán Viktorék vajon miért nem szabták soha feltételül a multiknak adott több tízmilliárd forintos állami támogatás mellé azt, hogy elvárják a magyar munkavállalók bérfejlesztését. Miért van az, hogy Magyarországon adófizetői pénzeiből támogatjuk a világ legnyereségesebb luxusipari vállalatait; az Audit, a Mercedest, és nem egy kiszámítható, mindenkire érvényes, átlátható szabályokkal rendelkező adórendszeren keresztül tesszük meg ezt? Miért van az, hogy egyedileg lejt a pálya a kormány bizonyos stratégiai partnereinek, és miért van az, hogy önök ezzel szemben soha nem foglalkoztak a dolgozók béremelésével érdemben? Nem kötötték feltételhez, még egyszer mondom.

Ha a jövő évi társaságiadó-emelés összegét nézzük, Szakács képviselő úr részére jelzem, hogy a kormány hatástanulmánya olyan 145 milliárd forintra becsüli az adókiesés összegét amiatt, miniszter úr, az is egy olyan összeg, ami azt kell mondjam, hogy az önök konzekvens gazdaságpolitikájába illeszkedik. Önök ebben az esetben is a leggazdagabbakat támogatják. Ki jár jól a társaságiadó-csökkentéssel? Pont a legnagyobb árbevételű, leggazdagabb vállalatoknak kedveznek ezzel. Azt a 145 milliárd forintot, miniszter úr, fel lehetett volna arra is használni, hogy adó- és járulékterheket munkavállalói oldalon csökkentsenek, és ilyen módon érezhető legyen az emberek számára a béremelés. Mégsem ez történt, önök a leggazdagabbakat segítették meg.

Tehát azt kérem, miniszter úr, hogy ne kerülje meg ezeket a kérdéseket. Én megértem, hogy ezek kellemetlen kérdések, de mégiscsak azért van itt, hogy beszámoltassuk önt a tevékenységéről, válaszoljon rájuk.

Nagyon röviden még kitérek arra, amit Szakács képviselő úr mondott a Magyar Nemzeti Bank eredményelszámolásával kapcsolatban. Miniszter úr, ön az a személy, aki a magyar állam tulajdonosi jogait gyakorolja a Magyar Nemzeti Bank fölött. Kérdezem, hogy ön ezt hogyan tudja megtenni akkor, amikor az önt támogató pártkoalíció olyan törvényt alkotott, ami Európában sehol nincs, miszerint a Magyar Nemzeti Bank saját zsebpénzeként rendelkezik a jegybanki nyereséggel, és nem pedig a költségvetésbe kerül ennek a befizetése. Milyen szabály az, hogy ha a Magyar Nemzeti Bank veszteséges, akkor azonnal megtérítjük az adófizetőkkel a

veszteséget, ha nyereséget termel, akkor pedig Matolcsy György ezt elköltheti úgy, ahogy tetszik neki.

Ezt a 260-egynéhány milliárd forintot, ahol most a Pallas Athéné alapítványok költsége tart, ezt is elkölthettük volna béremelésre, és ezzel is élénkíthettük volna a gazdaságot, ezzel is megakadályozhattuk volna azt, hogy az alacsony keresetű magyar munkavállalók elvándoroljanak. Mégsem ez történt, mert házipénztárként működik a Magyar Nemzeti Bankban egy ekkora összeg. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Dr. Szakács László!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Köszönöm szépen a válaszait, egy-kettőre én is hadd térjek vissza.

Versenyképesség: van egy ilyen, meg van egy olyan szám. Igen, szerintem ebben nem kell óvatosnak lenni, mindenfajta kutatóintézet valami alapján, valamilyen kutatást nyilvánosságra hoz. Ön is kiemelt egyet, én is kiemeltem egyet, gondolom, önök majd meg is bíznak egyet, és akkor még jobb eredmény jön ki ebből. Tehát ezzel lehet vagdalkozni.

A Magyarországra érkező külföldi befektetések, a magyarországi hazai befektetések aránya GDP-arányosan továbbra sem haladja meg a 20 százalékot, amit lehet, hogy még az amortizáció is meg tudna enni. Akkor ebből azt lehet látni, hogy valószínűleg nem vagyunk nagyon versenyképesek.

Igen, kiemeltem közép-kelet-európai országokat, szám szerint hetet, sokkal több azért nincs, és ebben vagyunk a negyedik helyen. Ez az, amire én azt mondom, hogy nem kell büszkének lenni, ennél vannak rosszabbak, meg vannak jobbak is, ez a pont közepes. Tehát én azért gondolom, hogy ez a fajta optimizmus, ami van a kormánynak, az nem kellene, hogy optimizmus legyen, ez egy öndicséret, 7 közép-kelet-európai országot mondtam, sokkal több nincs, tényleg nem Szlovéniával szerettem volna összehasonlítani magunkat, tényleg Somogy meg Zala megye együtt majdnem hogy nagyobb. Tehát nem gondoltam, hogy más összehasonlítást hozok, 7 közép-kelet-európai ország közül például a minimálbér tekintetében a negyedik helyen vagyunk. Ezt egy jó közepes értékítéletnek is lehetne mondani.

A jegybank profitjával kapcsolatos válaszával őszintén megmondom, miniszter úr, egy kicsit meghökkentett. Én azt hittem, hogy azért ennél jobb a helyzet, minthogy a minisztérium jókívánságait tudja megfogalmazni a Magyar Nemzeti Bank igazgatótanácsának. Őszintén mondom, hogy ezen egy kicsit meghökkentem. Bizton hittem, hogy ebben jobb a helyzet és van valamilyen fajta olyan ellenőrző szerv, ami Matolcsynak ezeket a fajta mozgásait azért előbb-utóbb csak-csak számon fogja rajta kérni. Van, de akkor ez úgy látszik, hogy a kormányon kívül van.

De én még mindig hiszem, hogy ennél jobb a helyzet. Akkor csak a személyes értékítéletét szeretném kérni miniszter úrnak, hogy jobb-e az, hogy ezek a pénzek az alapítványoknál vannak, minthogy az államháztartásba befolytak volna.

Miniszter úr hivatkozta, hogy 2007-ben előzött meg minket Szlovákia és hogy kellene még várni. 2007 óta kilenc év telt el, ebből hatot önök kormányoztak, négyet kétharmados többséggel. De vár az ország biztosan szívesen, csak az időfüggvényt azért érdemes volt felrajzolni.

Az utolsó kérdés, amit igazából nem tettem fel, de válaszolt rá miniszter úr, és nagyon szépen köszönöm, még a parlamentben vitatkoztunk erről, hogy hogyan kerültek az UniCredit Bankhoz a magán-nyugdíj megtakarítások külföldi papírai, értékpapírai. Az is egy érdekes dolog, hogy az UniCredit Bankhoz. Örülök neki, hogy ha nem egy ajánlat volt, hanem négy, és ezek mostanra előkerültek, ez is egy jó dolog. Hozzáteszem: akkor még volt egy magyar állami vagyongazdálkodó, amit akkor valamiért

nem hívtak önök meg, mert a felsorolt négyben nem volt benne a Posta Vagyonkezelő, amelyik valószínűleg el tudta volna látni ezt a feladatot. Hát, utána látjuk, hogy ez egy kalandos utat járt be az ezt követő időszak után.

Én tényleg ezzel nem is nagyon akarnám vegzálni miniszter urat, mert erre majd Matolcsy elnök úrnak kell majd válaszolnia, hiszen ő volt akkor a miniszter. Nem ezzel van baj, a dátumokkal. Május 31-én kap törvényi felhatalmazást arra a Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alap, hogy az Adósságkezelő Központtal kössön megállapodást ezeknek a vagyonelemeknek a kezelésére, de mégis ennek a Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alapnak az irányító testülete már május 18-án - ha jól emlékszem -, a 6/2011. számú határozatában már dönt, hogy elfogadja az ÁKK-nak azt a döntését, hogy az UniCredithez kerüljenek ezek a pénzek, és valamiért még még egy héttel korábban volt az ajánlatkérés. *(Volner János távozik az ülésteremből.)*

Tehát amikor még nincsen meg a teljes jogszabályi környezet, a zavarosban halászva történik meg a bank kiválasztása, majd utána hozzávarrják a kabátot nagyjából-egészében, hogy innen nézve ez történik ebben az ügyben. A dátumokkal nagyobb baj van, mint az UniCredittel; azt én látom, hogy ő nem értékesített, tehát látom, hogy a szolgáltatási szerződés mire vonatkozik, megnyertük a pert, önök pedig kiadták, illetve az NGM kiadta ezeket a szerződéseket. Tehát itt van nálam, én is el tudom olvasni. Igazából az a baj, hogy május 31-én jön létre az a jogszabályi környezet, amely alapján a Nyugdíjreform Alap megtehetette volna azt, amit már megtett május 18-án, és itt 511 milliárd forintról van szó. Halkan mondom mellé, hogy egyébként tényleg ott volt a Posta Vagyonkezelő, ami állami cég, de az meg nem indulhatott ezen a pályázaton. De ez igazából mindegy is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Hollik István kért szót.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm, elnök úr. Csak egy rövid megjegyzést tennék ismét, mert Volner János frakcióvezető úr hétről hétre a parlamentben is elmondja a jobbikos mantrát, ami a minimálbér adóterhelésének a megnövekedéséről szól. Én azt gondolom, hogy ezek a megállapítások legalább manipulatívnak nevezhetők, ha nem rosszindulatú tévedésnek, hiszen nyilván frakcióvezető úr arra gondol, hogy 2010-ben valóban a minimálbér is bekerült a személyi jövedelemadóra kötelezett bérek körébe, azelőtt ez adómentes volt. De egyébként sokkal fontosabb megnézni azt, hogy a minimálbérek nettó értéke növekedett-e, és 2010 után valóban volt egy kis megtorpanás, de utána folyamatos növekedésről beszélünk, nemcsak a bruttó tekintetében, ott egyértelmű a dolog, ott 51 százalékkal nőtt a minimálbér bruttó értéke, de nettóban is több mint 20 százalékot nőtt.

Viszont ami miatt azt mondom, hogy a jobbikos frakcióvezető úrnak érdemes azért kiegészíteni a mondandóját ezzel kapcsolatban, hiszen azt mindig nagyvonalúan elfelejti, amikor a minimálbér adóterheléséről beszél, hogy Magyarországon működik a családi adókedvezmény rendszere, és ezt soha nem említi meg. Márpedig egy minimálbér esetében, ami most jelenleg 111 ezer forint, annak a személyijövedelemadó-tartalma 16 ezer forint. Ez azt jelenti, hogy ha valakinek egy gyermeke van, akkor tulajdonképpen szinte már nem fizet személyi jövedelemadót, ha két gyermeke van, akkor ez még a járulékból is levonható, tulajdonképpen egyáltalán nem fizet személyi jövedelemadót. Tehát amikor a frakcióvezető úr azt állítja, hogy a minimálbér adóterhelése kétszeresére növekedett, az egyszerűen nem felel meg a valóságnak, hiszen azt a családi adókedvezményt nem veszi figyelembe, ami egyébként éves szinten a magyar családoknál 210 milliárd forintot hagy. Én azt gondolom, hogy jó lenne, ha a Jobbik ezt figyelembe venné, az a Jobbik egyébként, amelyik maga is számos esetben elmondja, hogy a családi adókedvezmény

rendszerével egyetért és azt támogatja. Jó lenne, hogyha egyébként ezt a manipulatív megjegyzését és ennek a hétről hétre való ismételtetését befejeznék, vagy legalábbis kiegészítenék a valósággal, hogy a családi adókedvezmény nagyon nagy segítséget nyújt a minimálbéresek számára. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Ha más hozzászóló nincs, akkor engedjék meg, hogy annyit hozzátegyek, hogy nagyon sok mindenben lehetne Volner Jánossal vitatkozni, de én ezt most nem teszem meg, hiszen nagyon furcsán csoportosítja az adatokat. Egy dologra, ahogy a plenáris ülésen szoktunk reagálni, azért muszáj. Ez a 600 ezer ember, aki lábbal szavazott, először is hosszan lehetne vitatni, hogy ez 600 ezer vagy mennyi, de legyen kevesebb, nyilván az is sok. De itt csak felhívnám a figyelmet arra, hogy ha már összehasonlítják, szeretik itt, ezen az ülésen is a regionális összehasonlításokat, akkor Lengyelországban, ahol lényegesen magasabbak lettek az elmúlt évtizedben a bérek, lényegesen nagyobb a kivándorlás, a migráció.

Tehát igazából ez önmagában még nem jelent semmit. Azt viszont egyértelműen lehet cáfolni, hogy ennek a kormánypolitika lenne alapvetően az oka, a szabad munkaerő-áramlás bevezetése, 2011 után az egész régióknak egy problémája. Már ezt is nyilván unjuk, mint ahogy azt is el kell mondanom a történeti hűség kedvéért - és ezzel be is fejezem -, hogy itt ki, hogyan áll a régióban. Akkor azt el kell mondani, hogy 2002-ben, amikor az Orbán-kormányt leváltották a választáson, akkor azért a magyar gazdaság minden paraméterében közvetlenül a cseh gazdaság után következett, és 2009 volt az az időpont, amikor már csak a negyedik volt egyértelműen, mert sajnos Szlovákia és Lengyelország is szinte minden paraméterben megelőzte ezekben Magyarországot.

Tehát igazából a történeti hűség kedvéért mondtam, igazából azt hiszem, hogy ma már nem érdekesek, azt gondolom, mert nyilván azzal érdemes foglalkozni, amit most miniszter úr elmondott. Egyértelműen a gazdasági mutatókat és a bérrel kapcsolatos mutatókat... *(Volner János visszatér az ülésterembe.)* János is visszatért, tehát akkor én be is fejeztem ezzel, mert nem kívánjuk megfosztani attól, hogy a választ meghallgassa. Ezért átadom a szót és felkérem miniszter urat, hogy akkor erre a két kérdésre még röviden válaszoljon.

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm szépen. Itt most nem kívánom újra megismételni, hogy a Jobbik mennyit kap párttámogatásként és alapítványi támogatásként, 742 millió a kettő összege, tehát ebből azért szerintem lehet szakértői munkára is felhasználni.

Amire inkább válaszolni kívánok: a Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alap beszámolóját a parlament elfogadta. Ott a magyar kormány tételesen elszámolt azzal, hogy az ebbe az alapba befolyt bevételekkel mi történt.

Ami a bérmegállapodást illeti, el kell mondanom azt, hogy természetesen mindig vannak olyanok, akik elégedetlenek, a kormány az elmúlt húsz évtől eltérően most a lehető legszélesebb megállapodásra törekedett. Örülünk annak, hogy a Liga, a Munkástanácsok vagy a MASZ, az MSZOSZ utódszervezete is támogatta ezt aláírásával, és egyetértett azzal, hogy egy ilyen típusú bérfelzárkóztatásra, bérnövelésre van szükség. Ez mindenképpen egy jó jel.

Annak is örülünk, hogy a munkáltatói oldalon is teljes egyhangúság volt a támogatásban. A Vállalkozók és Munkáltatók Országos Szövetsége, a VOSZ, amely tipikusan egy kis- és középvállalkozói érdekképviselő, szintén támogatta ezt a megállapodást, és örülök annak, hogy az a felelősség megvolt bennük, hogy a következő hat évben Magyarországot hogyan kell egy növekedési pályára állítani.

Természetesen mindig lehet azt mondani, hogy egy minimálbér összege kevés, 2010-ben a kormányváltáskor ez 73 500 forint volt, most 111 ezer forint. Jövőre ez 15 százalékkal nőni fog, tehát több mint 127 ezer forint lesz. Lépésről lépésre lehet azokat a gazdaságpolitikai hibákat kijavítani, amelyek 2010 előtt történtek. A magyar kormány ezt teszi, és ennek az eredményét szerencsére egyre több nemzetközi hitelminősítő vagy nemzetközi intézmény is elismeri.

Úgy gondolom, hogy a jegybanki politikára vonatkozó kérdéseket érdemes itt is külön kezelni, hiszen mindenkinek lehet véleménye arról, hogy a jegybank hogyan működik, de alapvetően parlamenti képviselőként pláne, szerintem mindenkinek a hatályos jogszabályokat kellene elsősorban betartani, ezek pedig világosan fogalmazzanak arról, hogy a monetáris politikát és a fiskális politikát hogyan kell egymástól elválasztani.

Ráadásul Magyarország tagja az Európai Uniónak, az Európai Központi Bank véleményez például törvényjavaslatokat, előterjesztéseket, ebben a tekintetben uniós elvárás az, hogy a kormány a jegybank döntéseiben ne vegyen részt.

Ami a szlovén példát illeti, képviselő úr, pont fején találta a szöveget, mert így felidézte bennem azt az emléket, ami 2002 tavaszához kötődik. 2002 tavaszán arról szóltak a viták és az uniós politika is azt mondta, hogy ha valakik csatlakozhatnak az Európai Unióhoz - mondjuk akkor még egy ilyen szűkebb körű csatlakozást vázolván -, akkor nyilván az Szlovénia és Magyarország lehet. Sőt, azt mondta mindenki, hogy két ország van, amelyik esélyes arra, hogy már 2007-ben euróval tudjon fizetni, az egyik Magyarország, a másik pedig Szlovénia.

2002-ben Magyarországon kormányváltás történt és az a helyzet állt elő, hogy 2003-ban Medgyessy Péter már nem 2007-ről, hanem 2008-ról beszélt. Tehát gondoljanak bele, az akkori kormány felmérte a helyzetet, hogy a magyar gazdaság milyen állapotban van, és az akkori miniszterelnök azt mondta, hogy reálistan 2008-ban tudunk majd euróval fizetni.

Aztán Medgyessy Péter távozott, jött a következő pénzügyminiszter, Draskovics Tibor, aki már azt mondta - Medgyessy volt a miniszterelnök, Draskovics volt a pénzügyminiszter -, hogy 2010-ben fogunk euróval fizetni. Szépen elkezdünk csúszni lefelé erről a pályáról, majd jött Veres János, és ő már időpontot sem mert mondani.

A szlovénok 2007-ben csatlakoztak az euróövezethez. Tehát ez jelent egy hibás gazdaságpolitikát, ez jelenti a következményét annak, hogy ha egy olyan kerül a kormányrúdhhoz, aki a gazdaságpolitikát negligálja, nem veszi figyelembe az európai gazdaság folyamatait, aki nem veszi figyelembe az ország lehetőségeit. Lényegében pár év alatt azt a lehetőséget, amit 2002-ben reálistan ítélt meg mindenki, nemcsak mi, hangsúlyozom, hanem még az MSZP akkori képviselői is, azt néhány év alatt a szocialista kormány elvesztegette.

Hát, itt tartunk most, nagyon bízom benne, hogy most ezzel a bérmegállapodással a reálbérek emeléséről és a munkáltatói terhek csökkentéséről azért egy olyan pályára tudjuk állítani az országot, ami sokkal ígéretesebb ennél, mint amit az elmúlt, 2010-ig tartó időszakban Magyarország megtett.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megköszönöm Varga Mihály miniszter úrnak a beszámolóját, hogy a házsabály szerint is a rendelkezésünkre állt és hogy elmondta a válaszait.

A napirendi pontot lezárom. Az egyebek között jelentkezik-e valaki? *(Nincs jelzés.)* Nincs egyebek napirendünk, senki nem kért ilyet.

Az ülés berekesztése

A következő ülés hétfőn, 10.30-kor lesz, ahogy megkapták a napirendet. Az ülést ezzel lezárom. Köszönöm szépen.

(Az ülés befejezésének időpontja: 15 óra 43 perc)

Manninger Jenő
a bizottság alelnöke

Jegyzőkönyvvezető: Pavlánszky Éva